حجاب ازنته کم جایی دیمش در ● ظلمت کوثم غرقش باشد از لف
نقطه ذاتم فرادم آخذ زخال ● وکاهی اسرار الهیه معناسنه کلور جعددن
مراد ظلمت کونک متضاعف اولمسی در پس سالک بو جمله نک مجنندن کچمک
کرک در که تا حق ایله اشتالق ایلمک ممکن وقابل اوله نافه بو نوع رایحه مشکل
وبوی امید معناسنه در ● می بسجاده رنکین کن کرت پیر مغان کوید ● پیر مغان
اکر ساکه می ایله سجاده کی رنکین وآلوده ایله دیه انک امرنه امتثال ایروب
رنکین ایله پیر مغان دن مراد مرشد کامل در که مصراع ثانی ده اولن سالک
لفظی اکه قرینه در می دن مراد بو نوع عشق دکلدر ● که سالک بیخبر نبود
زراه ورسم منزلها ● زیرا سالک سلوک منزلرنک عادتندن وراهندن
بی خبر دکلور سالک دن مراد بو نوع سالک منتهی در سالک مبتدی دکلدر
بیخبر نبود کلمه لر اکه قرینه در ● مرا در منزل جانان چه امن وعیش چون هر دم
باکه جانان منزلنده نه امن ونه عیشمز یعنی اولمز چونکه هر دم زیرا اکر غفلت
ایدوب امن وعیش اوزن اوله حاصل اتدوکی طبقه لردن دوشمک لازم
کلور جانان دن مراد حق تعالی حضرتی در منزل دن مراد سیر معنوی ده اولن
طبقات در ● جرس فریاد میدارد که بر بندید محملها ● زبان حال ایله جرس
فریاد طوتر یعنی فریاد ایدوب ایدر که یوکلری باغلک که بو منزل دن اوته
دخی منزل چوق در هنوز داخی مراد اولن مقامه ایرشمدیکز جرس دن
مراد مرشد کامل در زبان حال قیدی جرسک کنه وسنه کوره در ● شب
تاریک وبیم موج وکردابی چنین هایل ● قره کوکیجه وموج خوفی وبو مثلین
قورقنج کرداب ● شب تاریک دن مراد محبت دنیادر موج دن مراد
تعاضی نفس در کرداب دن مراد سوء خاتمه در ● کجا دانند حال ما
سبکباران ساحلها ● بزم حالمزی قنده بیلورلر دریا کنارلرنک سبکبارلری

سبکبار

سبکبار دن مراد اولیاء الله در که عشق الهی ایله مست اولوب بو حال کبی
فراموش اتمشلردر بعض کمسه مراد ملائکه در دیمش ● همه کارم ز خود کامی
ببدنامی کشید آخر ● ده کلی علمم یعنی خود کام لکمدن بدنام لغه چکدی یعنی
نفسمه تابع اولدغمدن او تری بدنام اولدم ● نهان کی ماند آن رازی کزو
سازند محفلها ● آه نیجان مستور قالور اول برراز که اندن مجلسلر دوزرلر
یعنی اول رازی بر نیجه محفل یرده سویلیه لر ● حضوری کر همی خواهی ازو غایب
مشو حافظ ● اکر بر حضور استر ایسک الله دن غایب اولمه ای حافظ یعنی دایم
انک امرینه وزن اول حافظ منادی در ای که حرف ندادر لفظا حذف اولنمش در
متی ما تلق من تهوی دع الدنیا واهملها ● اول زمان که سن ملاقی اولمق مراد
ایدرسن شول کمسه که آنی سورسن دنیایی ترک ایله واهمال ایله متی ما تلق دن
بو محل ده ارادت معناسی مقدر در زیرا مقدر اعتبار اولنمسه بو وجهله سوآل
وارد اولور که چون دنیانک عدم ترکی ملاقاته مانع اولمیه پس نیه ترک اتمک کرک
نته کم اذا قمتم الی الصلوة ده مقدر در ومصراع ثانی ده مصراع اول اوزن مقدم
متی ظرف زمان وما زایده در زیرا متی ماسز دخی عمل ایدر تلق اصلنده تلقی ایدی
متی کلمک ایله یا حذف اولندی من اسم موصول در صله سی تهوی در تهوی در
دخی باب دن فعل مضارع مخاطب در محبت معناسنه اولن هوادن مشتق در
ازوده اولن ضمیر غایب من لفظنه راجع در اضمار قبل الذکر طریقی ایله
ای فروغ ماه حسن از روی رخشان شما ● ای محبوب که حسن آینک شعله سی
سزک رخشان یوزکزدن در ● آب روی خوبی از چاه زنخدان شما ● خوب لغک
یوزی صویی ولطافتی سزک زنخدانکز چاهندن در یعنی ای صاحب خوب
لرنک حسنی سنک جمالکدن ولتوندن ظاهر در ● کی دهد دست این غرض یارب
که همدستان شوند ● یاربی بو غرض نیجان میسر اولور که مصاحب اولولر ●

Copyright © King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)